

OD REDAKCJI

Redakcja „Debiutów Bibliologiczno-Informatologicznych” z bólem i niedowierzaniem przyjęła wiadomość o śmierci 6 maja 2015 r. naszej powszechnie cenionej i szanowanej koleżanki Profesor Wandy Pindlowej. Była osobą niezwykle ciepłą, życzliwą i lubianą. Za sprawą swojej naturalności i skromności miała duży wpływ na atmosferę panującą w naszej uniwersyteckiej społeczności. W pasji naukowej i dydaktycznej wyróżniała się wrażliwością wobec otaczających ją młodych współpracowników i oddanych jej opiece studentów. Tym ostatnim zawsze z rzadko spotykaną naturalnością służyła pomocą i radą. Pogodna i uśmiechnięta, promieniowała niezmiennie spokojem ducha. W pamięci naszej utrwaliła się niezwykle intensywnie. Dlatego też zespół Redakcji zdecydował się wydać kolejny numer swojego rocznika, dedykując go pamięci znakomitej uczonej, wrażliwej wychowawczyni licznych pokoleń młodych adeptów nauki i wreszcie koleżance zawsze gotowej służyć radą i pomocą potrzebującym. Obecny numer wyjątkowo obok wybranych publikacji artykułów debiutujących studentów, otwiera tekst pożegnania wygłoszonego na Cmentarzu w Batowicach w dniu pogrzebu przez Panią Dziekan Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego prof. dr hab. Elżbietę Barbarę Zybert. Znakomita uczona dała w nim wyraz swojego uznania zarówno dla osiągnięć naukowych Profesor Pindlowej, jak i dla jej indywidualnych walorów osobowościowych.

W syntetycznym zatem skrócie przypomnijmy, że Profesor Wanda Zofia Pindłowa urodziła się 13 lutego 1933 r. w Krakowie, w rodzinie inteligenckiej, jako najstarsza z trojga dzieci Heleny z Kossowskich (15.06.1906–14.02.1992) i Zygmunta Gembalskiego (22.04.1909–24.03.1943). Początkowo nauki pobierała w Sosnowcu, gdzie rodzina przeprowadziła się jeszcze w latach międzywojennych, a następnie od 1942 r. w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie matka z trojgiem dzieci zmuszona była przenieść się, po wypuszczeniu jej z internowania w niemieckim obozie przejściowym w Czechowicach-Dziedzicach. W tym czasie ojciec Jej za przynależność do AK więziony był w obozie śledczym w Mysłowicach. Maturę zdała w Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Asnyka w Bielsku-Białej w 1951 r., a następnie podjęła studia na filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, które ukończyła w 1955 r. Równocześnie w czerwcu 1954 r. wyszła za mąż za studenta, późniejszego

inżyniera Zygmunta Macieja Pindla (4.04.1930–2.02.1996). Była matką urodzonego 7 listopada 1955 r. syna Marka.

Profesor Wanda Pindlowa od początku swej pracy zawodowej była żywym przykładem rzetelności i intelektualnej fascynacji dla wiedzy. Pracę zawodową podjęła w 1961 r. w Bibliotece Głównej AGH w Krakowie, pod kierunkiem cenionego w środowisku bibliotekarzy dyrektora Władysława Piaseckiego. Od tej chwili obok intensywnej nauki języków obcych, a także udziału w szeregu szkoleń i kursów, w tym m.in. z zakresu informacji naukowo-technicznej (1.11.1962–30.11.1963), podejmowała wielostronne inicjatywy podwyższające efektywność pracy bibliotek akademickich. Swoje zainteresowania zawodowe i naukowe od początku koncentrowała na zagadnieniach dotyczących informacji naukowej. Celowi temu służyły działania zmierzające do rozwinięcia współpracy Biblioteki Głównej AGH z bibliotekami uczelni technicznych w kraju i za granicą, a także wyjazdy m.in. do Moskwy na przełomie 1969/1970 na kurs organizowany przez Wszechrosyjski Instytut Informacji Naukowej i Technicznej oraz Radziecką Akademię Nauk. Temu samemu celowi służyły w późniejszym czasie wyjazdy studyjne do Bratysławy, Drezna i Pragi. Do chwili podjęcia pracy na nowo tworzonego kierunku studiów Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskała tytuł dyplomowanego pracownika dokumentacji naukowej i dała się poznać jako wykładowca licznych kursów i szkoleń organizowanych m.in. przez PAN, CIINTE i NOT, a także jako egzaminator z zakresu informacji patentowej na studium Podyplomowym Wynalazczości UJ oraz Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla Bibliotekarzy Dyplomowanych.

Ta Jej wielostronna działalność zawodowa sprawiła, że w 1976 r. zatrudniona została na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego w Zakładzie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej w Instytucie Filologii Polskiej UJ. W jego ramach od początku prowadziła zajęcia z zakresu kształtowania programów z informacji naukowej i umiejętności rozwijania współpracy międzynarodowej. Od tego też czasu datował się Jej intensywny udział w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych. Stopień doktora nauk uzyskała za rozprawę pt. *Kształcenie studentów jako użytkowników informacji naukowej*, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Dembowskiej w czerwcu 1982 r. w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Z kolei jej kolokwium habilitacyjne po przedstawieniu książki zatytułowanej *Informetria w nauce o informacji*, Kraków 1994, przyjęto na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego i w 1995 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego. Równocześnie z chwilą powołania do życia Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UJ, była w latach 1996–1999 jego pierwszym dyrektorem, a w następnej trzyletniej

kadencji wicedyrektorem. Równolegle w latach 1996–2004 pełniła funkcję kierownika Zakładu Informacji Naukowej oraz w ramach międzynarodowej współpracy i wymiany SOKRATES, ERASMUS i TEMPUS, pełniła w latach 1976–2006 rolę opiekuna zarówno grona wyjeżdżających za granicę wykładowców, jak i studentów.

Profesor Wanda Pindlowa będąc osobą powszechnie szanowaną i lubianą, w swej działalności naukowej wyróżniała się obiektywizmem i naukową rzetelnością. Tą cechą Jej twórczości naukowej doceniało nie tylko najbliższe środowisko uniwersyteckie, ale i naukowe ośrodki zagraniczne. Zajęcia i wykłady prowadziła m.in. w Alliance College w Pensylwanii (USA) oraz górniczym mieście Xuzhou w prowincji Jangsu na Uniwersytecie Technicznym w Chinach (1986/1987), a także w State University New York (SUNY Buffalo) w School Library and Information Studies (1994). W macierzystym Uniwersytecie Jagiellońskim zasiadała w licznych Komisjach Senackich, Rektorskich, Wydziałowych i Instytutowych, tych przede wszystkich związanych z edukacją. Była także członkiem Rady Bibliotecznej Biblioteki Jagiellońskiej. Współpracowała z Instytutem Pedagogiki UJ i zajmowała się specjalizacją bibliotek szkolnych.

Wyniki swoich badań publikowała w renomowanych wydawnictwach specjalistycznych w Anglii, Chorwacji, Danii, Litwie, Niemczech, Słowacji, Węgrzech i USA. Jej wysoko ocenione eksperckie raporty, przygotowywane w ramach grantów europejskich, dotyczyły m.in. digitalizacji zbiorów archiwalnych i oceny potrzeb użytkowników informacji naukowej. Uznawana była na arenie międzynarodowej za cenionego eksperta z zakresu informacji i komunikacji społecznej. Była inicjatorką lub współorganizatorką szeregu międzynarodowych konferencji naukowych, w tym m.in. polsko-angielskiej konferencji współsponsorowanej przez British Council, której dorobek zredagowała w kształcie angielskojęzycznym w tomie zatytułowanym „Electronic Future of Academic Libraries” (Kraków 1995).

Pełniła wielorakie funkcje i była członkiem rozlicznych towarzystw i komitetów naukowych, w tym m.in. Komitetu Naukoznawstwa PAN w Warszawie, Rady Naukowej Biblioteki PAN w Warszawie i od 1992 r. członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Informacji Naukowej. Równocześnie była członkiem Zarządu Głównego SBP, a także członkiem SBP Okręg Krakowski, w tym od 1961 r. kilkakrotnie jego przewodniczącą. Należała do Komitetu Wydawniczego SBP w Warszawie. Jako uznany autorytet była członkiem Rady Naukowej kwartalnika naukowego „Praktyka i Teoria Informacji Naukowej

i Technicznej”, a w 2012 r. powołana została w skład Komitetu Naukowego czasopisma „Podkarpackie Studia Biblioteczne”. Udzielała się także na polu wymiany i współpracy z bratnimi ośrodkami uniwersyteckimi w Warszawie, Katowicach i Wrocławiu¹.

Była człowiekiem skromnym i na swój sposób delikatnym. Spotkania z Nią były zawsze udane, okraszone licznymi anegdotami i wspomnieniami, jako że posiadała niewątpliwie talent ludyczny. Ponadto wyróżniała ją bezinteresowna ofiarność i niczym nie uwarunkowana chęć i potrzeba niesienia pomocy najuboższym. Doświadczyłem tego jako opiekun Koła Naukowego, kiedy w trakcie prywatnej rozmowy zdradziłem Jej, że jedna z moich uzdolnionych studentek piątego roku, pochodząca z ubogiej i wielodzietnej rodziny, z trudem godzi swoje obowiązki związane z pisaniem pracy naukowej z koniecznością pomocy i opieki nad licznym młodszym rodzeństwem. Wtedy usłyszałem: „To ja ufunduję jej skromne stypendium, tylko nic jej nie mów!” Zdołała wychować i wykształcić liczny zastęp magistrów i liczących się w nauce 9 doktorów. Kilkoro z nich pracuje w naszym instytucie. Była członkiem wielu towarzystw naukowych, autorką 9 pozycji zwartych i około 150 interesujących opracowań naukowych i popularnonaukowych, opublikowanych na łamach najważniejszych krajowych czasopism bibliotekarsko-informacyjnych. Za swoją działalność naukowo-dydaktyczną w 1975 r. otrzymała Srebrny Krzyż Zasługi, a w 1982 r. Złoty Krzyż Zasługi oraz kilka nagród Ministra Szkolnictwa Wyższego oraz Rektora AGH i Rektora UJ, a także m.in. w 1997 r. medal Komisji Edukacji Narodowej. Środowisko naukowe doceniając wybitne osiągnięcia i zasługi przyznało Jej ponadto w 1989 r. Odznakę „Zasłużonego Pracownika Informacji Naukowo Technicznej” CİNTE, następnie w 1998 r. Medal Centrum Ustawicznego Kształcenia Bibliotekarzy oraz w 1999 r. medal z okazji 75. rocznicy SBP Oddziału Krakowskiego. Uroczystości pogrzebowe na Cmentarzu w Batowicach w Krakowie odbyły się 12 maja 2015 r. z udziałem bibliotekarzy i wykładowców wyższych uczelni z całego kraju. W trakcie wygłaszanych nad grobem przemówień wszyscy zgodnie podkreślali jej wielorakie zasługi i naukowe osiągnięcia.

prof. dr hab. Andrzej Linert

¹ Autor dziękuje prof. Marii Kocójowej za udostępnienie maszynopisu biogramu zatytułowanego: *Pindel (Pindłowa) Wanda Zofia (13 II 1933 Kraków – 6 V 2015 tamże), praktyk i teoretyk informacji naukowej, bibliotekarz, nauczyciel akademicki, ekspert Unii Europejskiej ds. informacji, złożonego do kolejnego Suplementu „Słownika pracowników książki polskiej”.*